

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (десети състав)

23 януари 2019 година *

„Преюдициално запитване — Свободно движение на работници — Равно третиране — Данъци върху доходите — Социалноосигурителни вноски — Работник, който е напуснал държавата членка по местоработата си през календарната година — Прилагане на правилото *pro rata temporis* към намалението на удържаните вноски“

По дело C-272/17

с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 267 ДФЕС от Hoge Raad der Nederlanden (Върховен съд на Нидерландия) с акт от 12 май 2017 г., постъпил в Съда на 18 май 2017 г., в рамките на производство по дело

К.М. Zyla

срещу

Staatssecretaris van Financiën,

СЪДЪТ (десети състав),

състоящ се от: К. Lenaerts, председател на Съда, изпълняващ функцията на председател на десети състав, F. Biltgen и E. Levits (докладчик), съдии,

генерален адвокат: М. Campos Sánchez-Bordona,

секретар: С. Strömholm, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 30 май 2018 г.,

като има предвид становищата, представени:

- за К. М. Zyla, от S. C. W. Douma, професор,
- за нидерландското правителство, от M. L. Noort и M. K. Vulterman, в качеството на представители,
- за Европейската комисия, от M. van Beek и M. Kellerbauer, в качеството на представители,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 11 юли 2018 г.,

* Език на производството: нидерландски.

ПОСТАНОВИ НАСТОЯЩОТО

Решение

- 1 Преюдициалното запитване се отнася до тълкуването на член 45 ДФЕС.
- 2 Запитването е отправено в рамките на спор между г-жа К. М. Zyla и Staatssecretaris van Financiën (държавен секретар по финансите, Нидерландия) във връзка с определянето на размера на намалението *pro rata temporis*, съответстващо на удържаните вноски за социално осигуряване, които тя дължи.

Правна уредба

Правото на Съюза

- 3 Съгласно член 3, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 883/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година за координация на системите за социално осигуряване (ОВ L 166, 2004 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 7, стр. 82):

„Настоящият регламент се прилага към всички законодателства относно следните клонове на социално осигуряване:

- а) обезщетения за болест;
- б) обезщетения за гледане на малко дете от майката и съответно от бащата;
- в) обезщетения за инвалидност;
- г) обезщетения за старост;

[...]“.

- 4 Член 4 от Регламента предвижда:

„Освен ако друго не е предвидено в настоящия регламент, лицата, за които се прилага настоящият регламент, получават същите обезщетения и имат същите задължения съгласно законодателството на която и да е държава членка, както нейните граждани“.

- 5 Член 5, буква а) от посочения регламент гласи следното:

„Освен ако друго не е предвидено в настоящия регламент и в светлината на установените специални разпоредби по прилагането, се прилага следното:

- а) когато, съгласно законодателството на компетентната държава членка, получаването на обезщетения от социалното осигуряване и на други доходи има определени правни последици, съответните разпоредби от това законодателство се прилагат също така и към получаването на равностойни обезщетения, придобити съгласно законодателството на друга държава членка или към доход, придобит в друга държава членка“.

- 6 Дял II от Регламент № 883/2004, озаглавен „Определяне на приложимото законодателство“, включва член 11, който гласи:

„1. Лицата, за които се прилага настоящият регламент, са подчинени на законодателството само на една държава членка. Това законодателство се определя в съответствие с настоящия дял.

[...]

3. Съгласно членове 12—16:

а) спрямо лице, осъществяващо дейност като наето или като самостоятелно заето лице в една държава членка, се прилага законодателството на тази държава членка;

[...]

д) всяко друго лице, към което букви а)—г) не се прилагат, е подчинено на законодателството на държавата членка по пребиваване, [...]“.

Нидерландското право

- 7 Съгласно член 8.1 от Wet op de inkomstenbelasting 2001 (Закон от 2001 г. за данъка върху доходите) данъчните органи събират данъка върху доходите и социалноосигурителните вноски, като ги удържат, което удържане този член квалифицира като общо. Общият размер на „общия налог“, който се дължи от дадено лице, се получава, като се съберат размерът на данъка върху доходите от труд и от други източници, като жилище и спестявания, с този на социалноосигурителните вноски. Посоченият член предвижда, че ставката на „общия налог“ е сумата от ставката, с която се облага първата съставна част, и приложимите към вноските ставки. Законът предвижда също че размерът на „общия налог“ може да бъде намален, като по смисъла на този член под „намаление на общия налог“ се разбира общият размер на намалението, съответстващо на удържания данък върху доходите, към който се прибавя размерът на намалението, съответстващо на вноските за социално осигуряване.

- 8 Съгласно член 8.10 от Закона от 2001 г. за данъка върху доходите „общото намаление“ се прилага за всички данъкоплатци. За 2013 г. то е в размер на 2 001 EUR.

- 9 Вноските за социално осигуряване са уредени в Algemene Ouderdomswet (Общ закон за пенсионното осигуряване), Algemene Nabestaandenwet (Общ закон за наследствените пенсии) и Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten (Общ закон относно особените медицински разноски). Качеството на социалноосигурени лица в тези три осигурителни системи имат пребиваващите в Нидерландия, както и непребиваващите заети лица, чиито доходи от труд, положен в тази държава членка, се облагат с данък върху доходите.

- 10 Член 9 от Wet financiering sociale verzekeringen (Закон за финансиране на социалното осигуряване, наричан по-нататък „WFSV“) гласи:

„Дължимите вноски за социално осигуряване са вноските за социално осигуряване, от които се изважда намалението, съответстващо на удържаните вноски за социално осигуряване, приложимо към лицето, което ги дължи“.

- 11 Член 12, параграф 1, букви а)—с) от WFSV определя начина на прилагане на „общото намаление“, съответстващо на удържаните вноски за социално осигуряване. В параграф 3 е уточнено, че право на намалението има всяко лице, което е внасяло социалноосигурителни вноски през цялата календарна година.

- 12 Член 2.6а от *Regeling Wet financiering sociale verzekeringen* (Министерско постановление за приемане на правилник за прилагане на закона за финансиране на социалното осигуряване, наричан по-нататък „министерско постановление“) предвижда:

„За лицата, които не подлежат на задължително осигуряване през част от календарната година поради причина, различна от смърт, намалението, посочено в член 12, параграф 1, букви а), b) и с) от *WFSV*, се намалява *pro rata temporis*, пропорционално на периода, през който са били длъжни да се осигуряват през календарната година“.

Спорът в главното производство и преюдициалният въпрос

- 13 Полската гражданка г-жа Zyla е работила в Нидерландия в периода от 1 януари до 21 юни 2013 г., през което време тя се е осигурявала по нидерландската обща схема за социално осигуряване и е била длъжна да внася съответните вноски за социално осигуряване. Впоследствие г-жа Zyla се мести в Полша, където пребивава, без да е получавала трудово възнаграждение през 2013 г.
- 14 За положения през 2013 г. труд в Нидерландия г-жа Zyla е получила доход от 9 401 EUR. От този доход е удържана сумата от 1 399 EUR от източника в качеството на удържка от трудово възнаграждение. На заинтересованото лице е удържана също сума в размер на 2 928 EUR в качеството на вноски за социално осигуряване. При изготвянето на акта си за установяване на данъчни задължения за въпросната година г-жа Zyla се ползва съгласно националното право и в качеството си на пребиваваща в Нидерландия от общо данъчно намаление по отношение на размера както на данъка върху доходите, така и на вноските за социално осигуряване. По този начин от дължимия данък върху доходите и от дължимите вноски за социално осигуряване е приспаднала сума от 1 254 EUR в качеството на общо намаление, както и сума от 840 EUR в качеството на намаление за заети лица. Запитващата юрисдикция уточнява, че тъй като след 22 юни 2013 г. заинтересованото лице не дължи повече вноски за социално осигуряване, в съответствие с член 2.6а от министерското постановление данъчната администрация намалява частта от общото намаление, съответстваща на удържаните вноски, пропорционално на периода, през който г-жа Zyla е била задължително осигурена през 2013 г.
- 15 Тъй като подадената от г-жа Zyla пред *Rechtbank Zeeland-West-Brabant* (Районен съд Зеланд-Вест-Брабант, Нидерландия) жалба срещу акта за установяване на данъчни задължения, в която тя твърди, че член 2.6а от министерското постановление има за резултат различно третиране между пребиваващи и непребиваващи лица, което представлява пречка пред свободното движение на работниците, гарантирано в член 45 ДФЕС, е отхвърлена, тя обжалва постановеното решение пред *Gerechtshof 's-Hertogenbosch* (Апелативен съд Хертогенбос, Нидерландия). Апелативният съд също отхвърля претенциите на жалбоподателката в главното производство с мотива, че тъй като тя е упражнявала дейност като заето лице в Нидерландия по смисъла на член 45 ДФЕС само през определен период от време, не може да се ползва от общия размер на частта от общото намаление, съответстваща на удържаните вноски за социално осигуряване. Апелативният съд посочва също че националното законодателство, което предвижда ограничаване на размера на общото намаление, не установява различно третиране, тъй като според него размерът на предоставените намаления зависи от това дали съответното лице се е осигурявало или не по националната схема за социално осигуряване, както и от периода, през който е внасяло вноски.
- 16 Сезиран с касационна жалба от заинтересованото лице, *Hoge Raad der Nederlanden* (Върховен съд на Нидерландия) иска да се установи съответства ли частичното намаление, приложено по отношение на г-жа Zyla, на правото на Съюза, и по-специално на практиката на Съда.

- 17 Според запитващата юрисдикция член 45 ДФЕС би могъл да се разтълкува в смисъл, че допуска намалението на удържаните социалноосигурителни вноски да е пропорционално на периода на осигуряване на лицето, което ги дължи, но въпреки това иска да се установи дали работник, който е придобил всичките си годишни доходи в държава членка, в която не пребивава или вече не пребивава, не следва да има право на пълния размер на частта от намалението, съответстваща на вноските за социално осигуряване, въпреки че работникът не се е осигурявал по системата за социална сигурност на тази държава членка през цялата година.
- 18 При тези обстоятелства Hoge Raad der Nederlanden (Върховен съд на Нидерландия) решава да спре производството по делото и да постави на Съда следния преюдициален въпрос:

„Следва ли член 45 ДФЕС да се тълкува в смисъл, че не допуска разпоредба на държава членка, според която при начисляването на съответните осигурителни вноски работник, който в съответствие с Регламент [(ЕИО) № 1408/71 на Съвета от 14 юни 1971 година за прилагането на схеми за социално осигуряване на заети лица, самостоятелно заети лица и членове на техните семейства, които се движат в рамките на Общността, изменен и актуализиран с Регламент (ЕО) № 118/97 на Съвета от 2 декември 1996 г. (ОВ L 28, 1997 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 4, стр. 35)] или Регламент № 883/2004 е осигурен в общата социалноосигурителна схема на тази държава членка само през част от календарната година, може да приспадне единствено изчислена пропорционално в зависимост от продължителността на социалното осигуряване част от свързаната със социалноосигурителните вноски част от общото намаление за направените удържки, когато през останалата част от календарната година този работник не е осигурен в общата социалноосигурителна схема в посочената държава членка, през този период живее в друга държава членка и е получил (почти) всички свои годишни доходи в първата държава членка?“.

По преюдициалния въпрос

- 19 С въпроса си по същество запитващата юрисдикция иска да се установи дали член 45 ДФЕС трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска правна уредба на държава членка, която, за да се установи размерът на дължимите от даден работник вноски за социално осигуряване, предвижда, че намалението, съответстващо на удържаните вноски, на което даден работник има право за една календарна година, е пропорционално на периода, през който работникът се е осигурявал по схемата за социално осигуряване на въпросната държава членка, изключвайки по този начин от годишното намаление част от него, която е пропорционална на всеки период от време, през който работникът не се е осигурявал по тази схема и е пребивавал в друга държава членка, без да е извършвал професионална дейност в нея.
- 20 Според постоянната съдебна практика независимо от своето местопребиваване и гражданство всеки гражданин на Съюза, който упражнява правото на свободно движение на работниците и извършва професионална дейност в държава членка, различна от тази на неговия произход, попада в приложното поле на член 45 ДФЕС (решение от 7 март 2018 г., DW, С-651/16, ЕУ:С:2018:162, т. 18 и цитираната съдебна практика).
- 21 От това следва, че положението на полската гражданка г-жа Zyla, която е отишла в Нидерландия, за да упражнява там дейност като заето лице в периода от 1 януари до 21 юни 2013 г., попада в приложното поле на член 45 ДФЕС.
- 22 Отново от практиката на Съда следва, че съвкупността от разпоредбите на Договора за функционирането на ЕС, уреждащи свободното движение на хора, цели да улесни гражданите на Съюза при упражняването на всякакъв вид професионална дейност на територията на Съюза

и не допуска мерки, които биха могли да поставят тези граждани в неблагоприятно положение, ако те желаят да упражняват икономическа дейност на територията на друга държава членка (решение от 7 март 2018 г., DW, C-651/16, EU:C:2018:162, т. 21 и цитираната съдебна практика).

- 23 По този начин разпоредбите, които възпрепятстват или разубеждават гражданин на държава членка да напусне държавата си по произход, за да упражни правото си на свободно движение, представляват пречки за тази свобода дори ако се прилагат независимо от гражданството на съответните работници (решения от 16 февруари 2006 г., Rockler, C-137/04, EU:C:2006:106, т. 18 и от 16 февруари 2006 г., Öberg, C-185/04, EU:C:2006:107, т. 15 и цитираната съдебна практика).
- 24 В това отношение следва да се припомни, подобно на нидерландското правителство в писменото му становище, че принципът на равно третиране, съдържащ се в член 45 ДФЕС, забранява не само явните дискриминационни практики, основани на гражданството, но и всички прикрити форми на дискриминация, които чрез прилагане на други критерии за разграничаване фактически водят до същия резултат. Освен ако не е обективно оправдана и пропорционална на преследваната цел, разпоредбата от националното право, дори да се прилага без оглед на гражданството, трябва да се счита за непряко дискриминационна, когато поради самото си естество може да засегне в по-голяма степен работниците мигранти, отколкото работниците местни граждани, и следователно може да постави по-специално първата категория в по-неблагоприятно положение (решение от 5 декември 2013 г., Zentralbetriebsrat der gemeinnützigen Salzburger Landeskliniken, C-514/12, EU:C:2013:799, т. 25 и 26).
- 25 В случая член 2.6а от министерското постановление засяга по един и същ начин всички лица, които не е трябвало да внасят вноски за социално осигуряване през част от календарната година, без да прави разлика според гражданството им. Както посочва генералният адвокат в точка 47 от заключението си, поради тази причина посочената разпоредба не установява пряка дискриминация на основата на гражданство.
- 26 За да може обаче дадена мярка да бъде квалифицирана като непряко дискриминационна, не е необходимо резултатът от нея да поставя в по-благоприятно положение всички граждани на съответната държава или в по-неблагоприятно положение единствено гражданите на други държави членки, а не гражданите на съответната държава (вж. в този смисъл решение от 18 декември 2014 г., Larcher, C-523/13, EU:C:2014:2458, т. 32 и цитираната съдебна практика). Освен това от посочената в точки 22 и 23 от настоящото решение съдебна практика следва, че дори пречките пред свободното движение на работниците, които не са дискриминационни, по принцип са забранени от член 45 ДФЕС.
- 27 В случая, за да се установи дали член 2.6а от посоченото постановление представлява непряко дискриминационна мярка или пречка пред свободното движение на работниците, на първо място, следва да се определи каква е природата на разпоредбата, данъчна или социална, тъй като приложимите правила от правото на Съюза се различават в единия и в другия случай.
- 28 В това отношение следва да се посочи, както вече бе установено в точки 7 и 14 от настоящото решение, че намалението на основанието на социалноосигурителните вноски е определено в правна уредба за установяване на данъка върху доходите, включваща едновременно начина за събиране на данъка, с който се облагат доходите на физическите лица, и начина за събиране на техните социалноосигурителни вноски.
- 29 Дори обаче данъците и вноските за социално осигуряване да се удържат общо, данъчните приходи са предназначени за общите средства на държавните органи, докато приходите от вноските за социално осигуряване захранват фондовете, предназначени за специфичното осигуряване, за което тези вноски се удържат. Запитващата юрисдикция уточнява, че в структурата на намалението частта от него, съответстваща на данъка, е отделена от частта от

- намалението, съответстваща на вноските за социално осигуряване. Тази юрисдикция добавя, че съгласно член 12, параграф 1 от WFSV правото на частта от намалението, съответстваща на удържаните вноски, възниква само ако заинтересованото лице е било длъжно да се осигурява.
- 30 От това следва, че разглежданата в спора по главното производство уредба се отнася до удържки, които са предназначени конкретно и пряко за финансирането на социалното осигуряване. По този начин правната уредба се намира в пряка и достатъчно релевантна връзка със законите, които уреждат клоновете на социалното осигуряване, изброени в член 3 от Регламент № 883/2004, поради което попада в приложното поле на посочения регламент (вж. в този смисъл решение от 26 февруари 2015 г., *de Ruyter*, C-623/13, EU:C:2015:123, т. 27 и цитираната съдебна практика). Така спорът в главното производство се отнася до евентуално ограничение на свободното движение на работниците, причинено от мярка, която по своето естество е социална и е неразделна част от националната система за социално осигуряване.
- 31 При тези условия принципите, изведени от съдебната практика, която урежда условията на облагане с данъка върху доходите от трудово възнаграждение, произтичащи от решения от 14 февруари 1995 г., *Schumacker* (C-279/93, EU:C:1995:31), и от 16 октомври 2008 г., *Renneberg* (C-527/06, EU:C:2008:566), на които се позовава г-жа Zyla в писменото си становище, не се прилагат в положение като разглежданото в главното производство.
- 32 Тази преценка не се поставя под въпрос от изтъкнатото от запитващата юрисдикция обстоятелство, че механизъм на прихващане позволява да се приспадне част от намалението на вноските за социално осигуряване от тежестта на данъка върху доходите, намалявайки тази тежест, когато размерът на вноските за социално осигуряване е по-малък от размера на приложимото към вноските намаление.
- 33 Всъщност Съдът вече е имал повод да констатира, че осигурените по нидерландската схема за социално осигуряване лица се ползват само по изключение от данъчни намаления на основание на социално осигуряване, тъй като осигуряващото се лице може да се ползва от подобни данъчни намаления единствено ако не може да прихване намаленията на вноските с дължимите вноски (вж. в този смисъл решение от 8 септември 2005 г., *Blanckaert*, C-512/03, EU:C:2005:516, т. 47). От това следва, че наличието на механизъм за прихващане, посочен в точка 32 от настоящото решение, няма отражение върху естеството на намалението на вноските за социално осигуряване, предвидено в нидерландското право, което намаление, както посочва генералният адвокат в точка 56 от заключението си, има за цел по-специално да смекчи икономическото бреме, което въпросните вноски представляват за работника.
- 34 При това положение от постоянната съдебна практика следва, че макар държавите членки да запазват компетентността си да уреждат системите си за социално осигуряване, при упражняване на тази компетентност те трябва все пак да спазват правото на Съюза, и по-специално разпоредбите на Договора за функционирането на ЕС относно свободното движение на работниците (вж. по-специално решение от 13 юли 2016 г., *Pöpperl*, C-187/15, EU:C:2016:550, т. 22 и цитираната съдебна практика).
- 35 Тъй като разглежданата в главното производство национална разпоредба е част от нидерландската система за социално осигуряване, на второ място, следва да се установи дали сама по себе си тя представлява непряко дискриминационна мярка или пречка пред свободното движение на работниците.
- 36 В това отношение, както вече бе посочено в точка 30 от настоящото решение, положението на г-жа Zyla попада в приложното поле на правилата за координация в областта на социалното осигуряване, съдържани в Регламент № 883/2004.

- 37 По този въпрос следва да се припомни, че за да се гарантира свободното движение на работници в рамките на Съюза, като се утвърждава принципът на равното им третиране с оглед на различните национални законодателства, Регламент № 1408/71 и впоследствие Регламент № 883/2004 установяват система за координиране, отнасяща се по-конкретно до определянето на законодателството или законодателствата, приложими по отношение на заетите лица, които при различни обстоятелства упражняват правото си на свободно движение (решение от 26 февруари 2015 г., *de Ruyter*, С-623/13, ЕУ:С:2015:123, т. 34 и цитираната съдебна практика).
- 38 Тази система от стълкновителни норми е завършена, вследствие на което законодателите на държавите членки са лишени от правомощието да определят по свое усмотрение обхвата и условията за прилагане на националното си законодателство, що се отнася до лицата, които са подчинени на същото, и до територията, в рамките на която националните разпоредби пораждат своето действие (решение от 26 февруари 2015 г., *de Ruyter*, С-623/13, ЕУ:С:2015:123, т. 35 и цитираната съдебна практика).
- 39 В съответствие с член 11, параграф 1 и параграф 3, буква а) от Регламент № 883/2004 г-жа Zyla в делото по главното производство е подчинена на законодателството на Нидерландия през периода, който съответства на упражняваната от нея дейност като заето лице в тази държава, и се осигурява по нидерландската система за социално осигуряване. Поради това че се е осигурявала, г-жа Zyla е могла да се ползва за посочения период от време от намалението, съответстващо на удържаните вноски за социално осигуряване. За разлика от това обаче, след като г-жа Zyla е престанала да се осигурява по нидерландската схема за социално осигуряване и следователно да дължи вноски, тъй като е напуснала Нидерландия и се е върнала в държавата си членка по произход, в приложение на член 2.ба от министерското постановление тя не се е възползвала от целия размер на намалението на удържаните вноските за социално осигуряване.
- 40 Следователно разглежданата в главното производство правна уредба третира по различен начин г-жа Zyla и лице, което се през цялата година се осигурява по нидерландската система за социално осигуряване, единствено що се отнася до втората част от 2013 г. Всъщност едно такова лице, дори и да не е получавало повече доходи през втората част от годината, подобно на г-жа Zyla, има право на целия размер на намалението на вноски, приспаданото приоритетно от вноските му за социално осигуряване и допълнително от данъците му. Това означава, че при равни доходи общото прилагане на намалението, съответстващо на вноските за социално осигуряване, по отношение на лице, осигурявало се през цялата година по нидерландската схема за социално осигуряване, води до по-малка социална, дори финансова, тежест от тази, която понася лице, престанало да се осигурява по въпросната схема през същата тази година.
- 41 С оглед обаче на правилото за прилагане на само едно социално законодателство, установено в член 11, параграф 1 от Регламент № 883/2004, и на установеното в параграф 3, буква д) от посочения член, според което упражняващият дейност като заето или самостоятелно заето лице е подчинен единствено на социалното законодателство на държавата членка по пребиваването му, лице в положението на г-жа Zyla не може да се осигурява повече по нидерландската схема за социално осигуряване, след като е престанало да извършва професионалната си дейност в тази държава членка и да пребивава в нея.
- 42 От това следва, както правилно посочва генералният адвокат в точка 63 от заключението си, че с оглед на разглежданата правна уредба трябва да се констатира обективна разлика между лице, което като г-жа Zyla престава да се осигурява по нидерландската система за социално осигуряване в хода на дадена година, и работник, който продължава да се осигурява по тази схема за социално осигуряване през цялата тази година.

- 43 Освен това Съдът вече е постановил, че възможността единствено лицата, внасящи социалноосигурителни вноски, а именно осигуряващите се по схемата за социално осигуряване, да се ползват от намаленията на вноски, е присъща за вътрешната логика на национална схема за социално осигуряване (решение от 8 септември 2005 г., *Blanckaert*, C-512/03, EU:C:2005:516, т. 49).
- 44 От друга страна, както вече бе припомнено в точка 22 от настоящото решение, всички разпоредби на Договора, свързани със свободното движение на хора, имат за цел да улеснят гражданите на Съюза при упражняването на професионална дейност от какъвто и да е характер на територията на Съюза и не допускат мерки, които биха могли да поставят в по-неблагоприятно положение тези граждани, когато искат да упражняват дейност на територията на държава членка, различна от тяхната държава членка по произход. В този контекст гражданите на държавите членки разполагат в частност с произтичащо пряко от Договора за функционирането на ЕС право да напускат своята държава членка по произход, за да отидат на територията на друга държава членка, както и да пребивават там с цел упражняване на дейност (решение от 18 юли 2017 г., *Erzberger*, C-566/15, EU:C:2017:562, т. 33 и цитираната съдебна практика).
- 45 При все това първичното право на Съюза не може да гарантира на работника, че преместването в друга държава членка, различна от държавата членка по произход, няма да има последици от гледна точка на социалната политика, предвид съществуващите разлики между схемите и законодателствата на държавите членки такова преместване може да бъде — според случая — повече или по-малко благоприятно за съответното лице в това отношение (решение от 18 юли 2017 г., *Erzberger*, C-566/15, EU:C:2017:562, т. 34 и цитираната съдебна практика). Всъщност правото на Съюза гарантира единствено че работниците, упражняващи дейност на територията на държава членка, различна от държавата им членка по произход, се подчиняват на същите условия като работниците на тази друга държава.
- 46 С оглед на изложеното по-горе член 2.ба от министерското постановление не може да се приеме нито за непряко дискриминационна разпоредба, нито за пречка пред свободното движение на работниците, забранени с член 45 ДФЕС.
- 47 Накрая, противно на поддържаното от Европейската комисия, тази преценка не се поставя под съмнение от решението от 26 януари 1999 г., *Terhoeve* (C-18/95, EU:C:1999:22), и от това от 8 май 1990 г., *Biehl* (C-175/88, EU:C:1990:186).
- 48 Всъщност първото от двете решения се отнася до тежестта на социалните вноски, дължими от работник, който е просто командирован от държавата си членка по произход и поради тази причина в приложение на правилата за координация, предвидени в Регламент № 1408/71, продължава да се осигурява по схемата за социално осигуряване на въпросната държава членка през целия разглеждан период въпреки командироването му в друга държава членка. Подобно положение се различава съществено от това, при което, като в случая, работникът престава да се осигурява по схемата за социално осигуряване на дадена държава членка, след като е преустановил професионалната си дейност в нея и се е преместил да живее в друга държава членка.
- 49 Що се отнася до второто решение, достатъчно е да се констатира, че разглежданото в него различно третиране, противно на различното третиране, разглеждано в настоящия случай, е чуждо на националната схема за социално осигуряване и следователно не попада в обхвата на системата за координация на правилата в областта на социалното законодателство, предвидена с Регламент № 1408/71, заменен впоследствие от Регламент № 883/2004.

- 50 При тези условия на поставения въпрос следва да се отговори, че член 45 ДФЕС трябва да се тълкува в смисъл, че допуска правна уредба на държава членка, която, за да се установи размерът на дължимите от даден работник вноски за социално осигуряване, предвижда, че намалението, съответстващо на удържаните вноски, на което даден работник има право за една календарна година, е пропорционално на периода, през който работникът се е осигурявал по схемата за социално осигуряване на въпросната държава членка, изключвайки по този начин от годишното намаление част от него, която е пропорционална на всеки период от време, през който работникът не се е осигурявал по тази схема и е пребивавал в друга държава членка, без да е извършвал професионална дейност в нея.

По съдебните разноски

- 51 С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред запитващата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноски. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (десети състав) реши:

Член 45 ДФЕС трябва да се тълкува в смисъл, че допуска правна уредба на държава членка, която, за да се установи размерът на дължимите от даден работник вноски за социално осигуряване, предвижда, че намалението, съответстващо на удържаните вноски, на което даден работник има право за една календарна година, е пропорционално на периода, през който работникът се е осигурявал по схемата за социално осигуряване на въпросната държава членка, изключвайки по този начин от годишното намаление част от него, която е пропорционална на всеки период от време, през който работникът не се е осигурявал по тази схема и е пребивавал в друга държава членка, без да е извършвал професионална дейност в нея.

Подписи